

POSUDEK OPONENTA ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

Název práce: Česká televize jako médium veřejné služby

Typ práce: Bakalářská práce

Jméno studenta: Vítkovská Markéta

Oponent práce: Ing. Pavel Herot, Ph.D.

Práce splňuje zadání	Ano	X
	Ne	
Aktuálnost tématu	Velmi aktuální	
	Aktuální	X
	Nadčasové-neutrální	
	Neaktuální	
Náročnost tématu	Náročné teoreticky i metodologicky	X
	Teoreticky náročné	
	Metodologicky náročné	
	Relativně jednoduché	
Struktura práce	Úplná, logická	X
	Úplná, logicky špatně koncipovaná	
	Neúplná, logická	
	Neúplná, logicky špatně koncipovaná	
Literatura a práce s ní	Originální prameny	X
	Aktuální prameny	X
	Zastaralé prameny	
	Aktivně využité, organicky zapracované	
	Využité pasivně, věcně správně citované	
	Nedostatečně využité	
Vybavení práce (tabulky, grafy, přílohy)	Optimální množství	X
	Postačující množství	
	Příliš četné na úkor textu	
	Nedostatečné	
	Organicky spojené s textem	
	Vhodné doplnění textu	
	Formální bez užších vazeb na text	

Vlastní přínos práce	Formulace původních závěrů	X
	Formulace závěrů kompilovaných ze zdrojů	X
	Chybí formulace vlastních závěrů	

Další hodnocení:

Práce rozebírá nesporně aktuální téma a sice naplňování úlohy České televize jako média veřejné služby. Tato diskuze je aktuální posledních 20 let. Po letech relativního klidu po televizní revoluci na přelomu let 2000/2001 je toto téma v posledních dvou letech opět více aktuální. Vzhledem k tomu, že předmětu bakalářské práce se týká právě tak intenzivní veřejná a odborná diskuse, je k zamyšlení, zda si studentka nevzala na svá bedra příliš rozsáhlý a komplikovaný úkol, který je daleko za hranicemi možností bakalářské práce. Jako deus ex machina tuto věčnou diskusi se složitým východiskem studentka rozetne konstatováním: „Na základě zjištěných skutečností bylo možné říci, že Česká televize jako médium veřejné služby plní své poslání a dodržuje zákonem stanovené požadavky.“ Ke cti studentky je nutné dodat, že nevydává nálezy za reprezentativní. Nerepresentativnost primárního výzkumu by nebyla na závadu, velikost vzorku lze taktéž akceptovat. Postrádám však údaje o tom, kolik respondentů odpovídalo osobně a kolik korespondenčně a alespoň nějaké ujištění, že toto nemohlo být zdrojem chyb. Je velkou škodou, že studentka v rámci otázek primárního výzkumu nijak nepracovala s demografickou stratifikací, ale setrvává na souhrnných údajích, přitom např. věkové rozvrstvení ve vzorku má poměrně zajímavé. U řady otázek jsem přesvědčen, že je škoda, že studentka respondentům dává tak omezenou možnost odpovědi. Kupř. otázka č. 6: „Zastáváte názor, že Česká televize významně přispívá ke vzdělanosti svých diváků?“, nabízenými odpověďmi jsou „ano“ a „ne“. Považuji to za tlačení respondentů do černobílého pohledu na věc. Jako jednoznačně účelnější (a o nic pracnější) se proto nejen v tomto případě jeví nabídka škály ztotožnění se s tvrzením, př. Česká televize významně přispívá ke vzdělanosti svých diváků: Nesouhlasím vůbec 1 až Souhlasím zcela 10. Uplatnění tohoto postupu by se v dotazníku našlo více. Právě požadavek na hrubé odpovědi považuji za zrádný pro validitu výsledných údajů. Jinou možností by bylo v případě některých odpovědí respondenta požádat o vysvětlení svého názoru. Práci by prospělo, kdyby studentka nevěnovala takovou pozornost sekundárním zdrojům, které jsou také jen dílčími střípky a žádný z nich není schopen souhrnně a arbitrárně konstatovat, že Česká televize plní správně svou veřejnou funkci. Naproti tomu bych se jednoznačně klonil k preciznějšímu provedení primárního výzkumu. Studentce bych zároveň doporučil seznámit se s projektem měření veřejné hodnoty, který v práci bohužel není zmiňován, a kterým si Česká televize sama odpovídá na otázky, které řeší předkládaná práce. V některých pasážích není zřejmý zdroj, viz např. první a druhý odstavec str. 21 nebo druhý a třetí odstavec str. 22. Studentka zbytečně podléhá některým „claimům“ veřejnoprávního média, kupř. když hovoří o ČT24 jako o jedinečném zpravodajském programu (str. 25), nebo o stejně tak o unikátním kulturním zpravodajství (str. 38). Rušivě působí opakované překlepy/chyby, jako Čichnovský nebo Excell. Vzhledem k složitosti tématu a ambici vyřešit jej v rámci bakalářské práce toto dílo shledávám na hranici obhajitelnosti. Zjištěné údaje primárním výzkumem však i přes kritiku (viz výše) vnímám jako zajímavý příspěvek do diskuse o plnění úlohy média veřejné služby.

Otázka č. 1 vztahující se k tématu práce:

Zastáváte názor, že by bylo prospěšné sloučit Českou televizi s Českým rozhlasem? Vysvětlete své stanovisko, a to nejen s ohledem na ekonomické hledisko, ale i s ohledem na hledisko plnění veřejné služby a nepodléhání

mocenským zájmům. Není jeden supersubjekt ohrožením existence názorové plurality a snadnějším cílem právě oněch zájmů?

Otázka č. 2 vztahující se k tématu práce:

Vysvětlete pojmy objektivita a vyváženost zpravodajství. Jaký význam mají mít pro médium veřejné služby ukazatele sledovanosti?

Otázka č. 3 vztahující se k tématu práce:

Představte si českou mediální krajinu bez veřejnoprávních médií. Jak by asi vypadala? Může tento stav nastat? V jakém časovém horizontu?

Ostatní otázky vztahující k tématu práce:

Klasifikace	výborně	
	velmi dobře	
	dobře	X
	nevyhovující	

Datum: 10.06.2014

Podpis oponenta práce